

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 19 maart 2002, houdende bepalingen inzake het vestigen, het delgen en het beheer van schuldverplichtingen ten laste van de Staat. ("Wet op de Staatsschuld").

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat -ter uitvoering van artikel 154 lid 4 van de Grondwet van de Republiek Suriname- het nodig is regels vast te stellen terzake het vestigen, delgen en beheren van de Staatsschuld;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**Begripsomschrijvingen
Artikel 1**

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:
 - a.** de Staat: de Republiek Suriname;
 - b.** de Minister: de Minister van Financiën;
 - c.** bewindslieden: Ministers en onderministers;
 - d.** Bureau: het in artikel 14 bedoelde Bureau voor de Staatsschuld;
 - e.** Administrateur-Generaal: de in artikel 18 bedoelde Administrateur-Generaal van de Staatsschuld;
 - f.** College van Beheer: het in artikel 21 bedoelde College;
 - g.** obligoplafond: een ingevolge artikel 3 geldend nominaal bedrag met het dwingend karakter van een niet te overschrijden plafondwaarde voor geldelijke schuldverplichtingen met inbegrip van waarborgverplichtingen ten laste van de Staat;

- h.** nominaal bruto binnenlands product: het voor Suriname door het Algemeen Bureau voor de Statistiek vastgestelde nominaal bruto binnenlands product tegen marktprijzen van het meest recente kalenderjaar;
- i.** bruto Staatsschuld: het totaal van uitstaande rechtsgeldig tot stand gekomen schuldverplichtingen ten laste van de Staat, daaronder begrepen de nog niet opgenomen bedragen van gecontracteerde schuld, alsmede achterstallige renten en kosten, zowel van die welke een delgingsverplichting van de Staat inhouden, als van die welke een waarborgverplichting van de Staat inhouden;
- j.** netto Staatsschuld: de bruto Staatsschuld minus de geldelijke vorderingen van de Staat die in het lopende dienstjaar opeisbaar zijn, daaronder begrepen de nog op te nemen bedragen van gecontracteerde schuld, voor zover de vorderingen niet behoren tot de lopende inkomsten van de gewone dienst der Staatsbegroting;
- k.** schatkistpapier: schatkistpromessen en schatkistbiljetten:
 - l.** schatkistpromessen: schuldbewijzen ten laste van de Staat, aan order van de nemer of aan toonder luidende, waarvan de looptijd ten hoogste twaalf maanden is en het disconto bij de uitgifte wordt verrekend;
 - m.** schatkistbiljetten: schuldbewijzen ten laste van de Staat, op naam of aan toonder luidende, waarvan de looptijd ten hoogste vijf jaar is en de rente op de daartoe vastgestelde tijdstippen verschijnt;
 - n.** Staatsobligaties: schuldbewijzen ten laste van de Staat, op naam of aan toonder luidende, waarvan de looptijd ten hoogste dertig jaar is en de rente op de daartoe vastgestelde tijdstippen verschijnt;
- o.** kalenderjaar: het jaar vanaf 1 januari tot en met 31 december.

Samenstelling van de Staatsschuld

Artikel 2

1. De bruto en de netto Staatsschuld worden onderverdeeld in een binnenlandse en een buitenlandse schuldcomponent.
2. Tot de binnenlandse Staatsschuld worden de geldelijke schuldverplichtingen aan ingezetenen gerekend, luidende in Surinaamse munt of in een andere muntaanduiding, met inbegrip van waarborgverplichtingen.
3. Tot de buitenlandse Staatsschuld worden de geldelijke schuldverplichtingen aan niet-ingezetenen gerekend, luidende in een andere muntaanduiding dan de Surinaamse, dan wel in Surinaamse munt, met inbegrip van waarborgverplichtingen.
4. De binnenlandse en de buitenlandse Staatsschuld worden naar de resterende looptijd der afzonderlijke schuldverplichtingen onderscheiden in: vlottende schuld en vaste schuld.

a. Tot de vlottende Staatsschuld behoren de binnenlandse en buitenlandse geldelijke schuldverplichtingen, die naar de toestand op 1 januari opeisbaar zijn of opeisbaar worden in het lopende kalenderjaar.

b. Tot de vaste Staatsschuld behoren de binnenlandse en de buitenlandse geldelijke schuldverplichtingen, die naar de toestand op 1 januari niet opeisbaar zijn of niet opeisbaar worden in het lopende kalenderjaar, alsmede de waarborgverplichtingen.

Obligoplafonds

Artikel 3

1. Het obligoplafond voor de bruto binnenlandse Staatsschuld is het nominaal bedrag in Surinaamse munt uitgedrukt, dat gelijk is aan 15 procent van het nominaal bruto binnenlands product, op miljoenen guldens nauwkeurig afgerond.
2. Het obligoplafond voor de bruto buitenlandse Staatsschuld is het nominaal bedrag in Surinaamse munt uitgedrukt, dat gelijk is aan 45 procent van het nominaal bruto binnenlands product, op miljoenen guldens nauwkeurig afgerond.
3. Van geldsbedragen luidende in vreemde muntaanduiding wordt de equivalente waarde in Surinaamse munt becijferd tegen de wisselkoersen volgens de notering van de Centrale Bank van Suriname op de laatste bankdag van het kalenderjaar waarop het nominaal bruto binnenlands product betrekking heeft.
4. Het obligoplafond voor de totale bruto Staatsschuld is het nominaal bedrag in Surinaamse munt uitgedrukt, dat gelijk is aan de som van de obligoplafonds voor de bruto binnenlandse en de bruto buitenlandse Staatsschuld en overeenstemt met 60 procent van het nominaal bruto binnenlands product, op miljoenen guldens nauwkeurig afgerond.
5. Voor overschrijding van een obligoplafond geldend krachtens de leden 1, 2 en 4 van dit artikel is goedkeuring bij wet vereist.

de machtiging bij deze wet gegeven, zijn de strafbepalingen op het overschrijden van een obligoplafond uiteraard niet van toepassing.

Vestigen van schuldverplichtingen

Artikel 4

1. De Minister is bevoegd geldelijke schuldverplichtingen, waarborgverplichtingen daaronder begrepen, te vestigen ten laste van de Staat voor zover daardoor, behoudens het bepaalde in artikel 3 lid 5, een obligoplafond niet te boven wordt gegaan. Elke overeenkomst strijdig met dit voorschrift is nietig.
2. Het vestigen van de in lid 1 van dit artikel bedoelde schuldverplichtingen geschiedt in geschrifte, onder voorwaarden, de Administrateur-Generaal gehoord, door de Minister te stellen. Het bepaalde in artikel 10 lid 2 wordt waar dienstig in acht genomen.
3. De Minister is bij het vestigen van de schuldverplichtingen, de Administrateur-Generaal gehoord, vrij in de keuze van de modaliteiten welke hem het meest in het belang van de Staat voorkomen. Tot gangbare modaliteiten waarvan hij zich zal bedienen behoren:
 - a. de uitgifte van Staatsobligaties;
 - b. de uitgifte of belening van schatkistpapier; c. het aangaan van onderhandse leningen;
 - d. het opnemen van voorschotten in rekening-courant bij het bankwezen in Suriname;
 - e. andere voor overheden gebruikelijke vormen waarin schuldverplichtingen worden belichaamd.
4. Ten aanzien van de rentevoet, zijn zowel vaste als variabele rentetarieven toegestaan.
5. De looptijd waarvoor een schuldverplichting of waarborgverplichting wordt aangegaan kan ten hoogste dertig jaren bedragen, behoudens afwijking bij wet.

Nietigheid van handelingen en aansprakelijkheid Minister

Artikel 5

1. Bij het vestigen van geldelijke schuldverplichtingen en waarborgverplichtingen ten laste van de Staat neemt de Minister de vigerende wettelijke voorschriften in acht, bijzonderlijk die van comptabele en van rekenplichtige aard. Handelingen in strijd met het bepaalde in dit artikel zijn nietig.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 25 leden 1 en 2 is de Minister direct aansprakelijk wegens het overschrijden, in strijd met de bepalingen van deze wet, van een obligoplafond, ook na zijn aftreden als Minister.

Registratie van documenten

Artikel 6

1. De Minister draagt er zorg voor dat de documenten die ten bewijze van een geldelijke schuldverplichting of van een waarborgverplichting ten laste van de Staat zijn opgemaakt, door de Administrateur-Generaal ter registratie worden aangeboden aan de Rekenkamer van Suriname. De Rekenkamer van Suriname voorziet de documenten van een gewaarmerkt teken ten blijke dat de registratie in overeenstemming met de wet heeft plaatsgevonden.

2. Niet door de Rekenkamer geregistreerde documenten hebben van rechtswege de nietigheid van de daarbij beoogde geldelijke schuldverplichting of waarborgverplichting tot gevolg.

3. De contractpartij die een overeenkomst tot vestiging van een geldelijke schuldverplichting of waarborgverplichting ten laste van de Staat heeft gesloten, is bevoegd de registratie van de in lid 1 van dit artikel bedoelde documenten aan de Rekenkamer van Suriname te verzoeken.

4. De registratie vindt in zodanig geval plaats nadat voldaan is aan het bepaalde in lid 1 van dit artikel en geschiedt op dienovereenkomstige wijze.

Middelen in vreemde munt

Artikel 7

1. Van elke gevestigde geldelijke schuldverplichting of waarborgverplichting luidende in een andere muntaanduiding dan de Surinaamse munt, verschaft de Minister schriftelijk een overzicht aan de Rekenkamer van Suriname inzake de besteding der middelen verkregen uit die schuldverplichting, dan wel de besteding door een derde van de middelen verkregen onder de waarborgverplichting. Het overzichtsrapport van de Minister bereikt de Rekenkamer niet later dan drie maanden na de datum waarop de eerste middelen uit de gevestigde schuldverplichting in ontvangst zijn genomen.

2. De Minister maakt in het overzichtsrapport melding van de bruto-opbrengst en van de netto-opbrengst, met opgaaf van gedetailleerde verklarende specificaties van kosten, provisies, commissies, en van alle andere aftrekposten die mede het verschil tussen de bruto en de netto-opbrengst uitmaken. De Rekenkamer van Suriname brengt van het overzichtsrapport van de Minister zo tijdig mogelijk verslag uit aan De Nationale Assemblée.

3. Voor zover het overzichtsrapport nog niet het totale bedrag der middelen uit de gevestigde schuldverplichting of waarborgverplichting bestrijkt, legt de Minister om de drie maanden een vervolgrapport van de besteding der middelen over, op de wijze zoals dat in de leden 1 en 2 van dit artikel is bepaald, totdat van de gehele bruto som der middelen uit de gevestigde schuldverplichting of waarborgverplichting het vereiste overzicht is verschaft. De Rekenkamer van Suriname brengt van de vervolgrapporten van de Minister zo tijdig mogelijk vervolverslagen uit aan De Nationale Assemblée.

Publikatie van de Staatsschuld **Artikel 8**

1. De Minister draagt er zorg voor dat binnen zes weken na elk kalenderkwartaal, een overzicht van de bruto Staatsschuld wordt gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname, alsmede in ten minste twee landelijk verschijnende dagbladen. De Minister kan de publikatie mede langs de elektronische weg wereldwijd doen plaatsvinden.

2. De publicatie vermeldt in nominale bedragen de omvang en de samenstelling van de Staatsschuld aan het einde van het voorafgaand kalenderkwartaal, alsmede ter vergelijking de obligoplafonds.

3. Het model van de bekendmaking ingevolge dit artikel wordt bij beschikking van de Minister vastgesteld. Het model bevat rubrieken voor: de binnenlandse, de buitenlandse en de totale Staatsschuld, elk onderverdeeld in vlottende en in vaste schuld; de obligoplafonds, en wel zo dat vergelijking met de componenten van de Staatsschuld waarmede zij corresponderen gemakkelijk zichtbaar wordt getoond. De Minister kan andere rubrieken toevoegen.

Vernietigbaarheid van verplichtingen **Artikel 9**

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 5 en artikel 25 leden 1 en 2, is de Staat gerechtigd de nietigverklaring te vorderen van onbevoegdlijk te zijns laste gevestigde geldelijke schuldverplichtingen of waarborgverplichtingen, zomede van de rechtshandelingen die tot het vestigen van die verplichtingen zijn verricht.
2. Gelijke bevoegdheid als in lid 1 van dit artikel bezit de Staat ingeval de Minister niet overeenkomstig de bepalingen van deze wet handelt bij het vestigen van geldelijke schuldverplichtingen of waarborgverplichtingen ten laste van de Staat.
3. Bij het instellen van de rechtsvorderingen in dit artikel bedoeld, is de Staat bevoegd te vorderen dat degene die verantwoordelijk is voor het vestigen der schuldverplichtingen of waarborgverplichtingen, geacht wordt persoonlijk aansprakelijk te zijn voor de aangegane verplichtingen.

Delging van de Staatsschuld

Artikel 10

1. De geldelijke schuldverplichtingen ingevolge de bepalingen van deze wet gevestigd, worden gedelgd in de looptijden welke bij het aangaan zijn vastgesteld.
2. De bevoegdheid tot versterkte delging, tot algehele vervroegde delging, alsmede tot inkoop der schuld tegen ten hoogste de nominale waarde, wordt voor de afzonderlijke schuldverplichtingen voorbehouden en naar het oordeel van de Minister al dan niet uitgeoefend.
3. Nadere voorschriften betreffende de periodieke voldoening van renten en aflossingen op uitstaande schuldverplichtingen worden, de Administrateur-Generaal gehoord, bij beschikking van de Minister gegeven, met afschrift aan De Nationale Assemblée.

Verjaringstermijnen

Artikel 11

1. Het recht op de hoofdsom en op de rente van schatkistpapier verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de hoofdsom aflosbaar respectievelijk de rente betaalbaar is gesteld.
2. Het recht op de hoofdsom van Staatsobligaties verjaart na tien jaar en op de rente na vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de hoofdsom aflosbaar respectievelijk de rente betaalbaar is gesteld.

3. Op andere schuldverplichtingen ten laste van de Staat zijn de bepalingen betreffende verjaring van geldvorderingen uit het Burgerlijk Wetboek van toepassing.

Onjuiste of onvolledige gegevens, opgaven of documenten **Artikel 12**

1. Partijen bij de overeenkomst waaruit voor de Staat verplichtingen als bedoeld in artikel 4 lid 1 ontstaan, zijn gehouden tot het verstrekken van alle op de te sluiten overeenkomst betrekking hebbende gegevens, opgaven en documenten daaronder begrepen.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 1 van dit artikel, heeft het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, opgaven of documenten in verband met de toepassing van deze wet, van rechtswege de nietigheid ten gevolge van de daarbij gevestigde schuldverplichtingen of waarborgverplichtingen ten laste van de Staat.

Verhandelbaarheid van de Staatsschuld **Artikel 13**

1. De schuldbewijzen van de Staatsschuld, krachtens deze wet rechtsgeldig uitgegeven, zijn als effecten verhandelbaar in en buiten Suriname.

2. Naast schuldbewijzen die belichaamd zijn in fysieke stukken, zoals de op papier gestelde schuldbewijzen, zijn ook inschrijvingen in een daartoe strekkend rekeningenstelsel verhandelbaar, mits van die inschrijvingen desgevorderd een fysiek document als schuldbewijs kan worden verstrekt. De verhandeling van inschrijvingen is onderworpen aan de voor verhandeling van effecten geldende regels en bepalingen.

3. Nadere voorschriften inzake de verhandelbaarheid van schuldbewijzen van de Staatsschuld worden bij staatsbesluit gegeven.

Het Bureau voor de Staatsschuld **Artikel 14**

1. Bij deze wet wordt ingesteld een rechtspersoon, genaamd "Bureau voor de Staatsschuld", waarvan de taak en het werkterrein in de navolgende artikelen worden bepaald.

2. Het Bureau is gevestigd te Paramaribo.

3. Het Bureau heeft een kapitaal waarvan de grootte bij staatsbesluit wordt bepaald. De overige middelen van het Bureau bestaan uit:

- a.** een jaarlijkse kostenopslag bij beschikking van de Minister, de Administrateur-Generaal gehoord, te bepalen naar de omvang van de bruto Staatsschuld op 1 januari van het kalenderjaar;
- b.** vergoedingen voor dienstverlening aan derden;
- c.** opbrengsten van publicaties;
- d.** andere bij resolutie goed te keuren middelen.

4. Het boekjaar van het Bureau valt samen met het dienstjaar der Staatsbegroting.

Taken van het Bureau voor de Staatsschuld **Artikel 15**

Onder de verantwoordelijkheid van de Minister, heeft het Bureau het operationeel beheer van de Staatsschuld tot taak, welke taak omvat:

- a.** het ontwikkelen en uitwerken van de strategie voor het schuldbeheer van de Staat, afgestemd op de Staatsbegroting;
- b.** het voeren van de centrale administratie van de Staatsschuld in de meest ruime zin, waaronder mede het aanbieden van de in artikel 6 lid 1 bedoelde schulddocumenten ter registratie aan de Rekenkamer;
- c.** het verzorgen van uitgiften van staatsleningen en schatkistpapier door middel van openbare inschrijvingen;
- d.** het verrichten van geld- en kapitaalmarktoperaties inzake schatkistpapier;
- e.** het verrichten van betalingen van renten en aflossingen in het kader van de schuldendienst van de Staatsschuld, en de nakoming van andere met de Staatsschuld samenhangende verplichtingen;
- f.** het houden van schuldregisters en rekeningenstelsels betreffende de Staatsschuld overeenkomstig voorschriften bij wet, en het vervullen van de daarbij nodige verrichtingen, waaronder de afgifte van fysieke documenten als bewijs van inschrijving;
- g.** het zorgdragen voor de informaticasystemen inzake de Staatsschuld;
- h.** het samenstellen van de documenten voor de verantwoordingen bedoeld in artikel 7;
- i.** het verzorgen van publicaties over de Staatsschuld, waaronder die voorgescreven in artikel 8 lid 1.

Adviesbevoegdheid van het Bureau

Artikel 16

Het Bureau dient de Minister gevraagd en ongevraagd van advies terzake van al hetgeen in verband staat of samenhangt met het vestigen, delgen en beheer van de Staatsschuld.

Van de fysieke schuldbewijzen

Artikel 17

1. De Minister bepaalt bij beschikking, de Administrateur-Generaal gehoord, voor elke openbare emissie de looptijd, de vorm, de muntaanduiding, de coupures, de wijze van interestberekening, de wijze van uitgifte van de schuldbewijzen van de Staatsschuld en al wat verder terzake vereist is.
2. De Minister wijst bij beschikking, op voorstel van de Administrateur-Generaal, de schuldvormen aan met looptijden van ten hoogste twaalf maanden, die doorlopend kunnen worden uitgegeven of periodiek met vaste tijdsintervallen, met dien verstande dat deze schuldvormen zullen worden geplaatst bij, of door tussenkomst van, kredietinstellingen die onder het toezicht van de Centrale Bank van Suriname vallen en lopende, rekeningen houden bij de Centrale Bank van Suriname of bij door deze aangewezen bankinstellingen in Suriname.
3. Voor zover verwisseling van schuldbewijzen wordt beoogd of toegelaten, stelt de Minister bij beschikking, de Administrateur-Generaal gehoord, de omruilverhouding der schuldbewijzen vast.
4. Staatsobligaties, schatkistbiljetten en schatkistpromessen die in Surinaamse guldens luiden, zijn vrijgesteld van het recht van zegel.
5. Uitgifte van schuldbewijzen in een andere muntaanduiding dan de Surinaamse gulden, geschiedt in de muntaanduiding van in het internationale handels- en financiële verkeer meest gangbare convertibele, munteenheden. De Minister is bij elk van deze uitgiften bevoegd bij beschikking de schuldbewijzen vrij te stellen van het recht van zegel.

Bestuur van het Bureau

Artikel 18

1. Het bestuur van het Bureau voor de Staatsschuld berust bij de Administrateur-Generaal van de Staatsschuld. Als bestuurder

vertegenwoordigt hij het Bureau in en buiten rechte. Hij beheert de eigendommen van het Bureau en is bevoegd tot alle daden van beschikking over die eigendommen, voor zover deze bevoegdheid in deze wet niet is beperkt.

2. De Administrateur-Generaal van de Staatsschuld wordt op voordracht van de Minister, gehoord het College van Beheer bij resolutie benoemd voor de tijd van vijf jaren. Hij is bij zijn aftreden terstond opnieuw benoembaar,

3. De bezoldiging, het pensioen en de overige arbeidsvoorwaarden van de Administrateur-Generaal worden bij resolutie op voordracht van de Minister, het College van beheer gehoord, vastgesteld.

4. De Administrateur-Generaal mag geen andere bezoldigde posten, ambten of bedieningen bekleden. Hij mag geen handel drijven en rechtstreeks noch zijdelings bij enig bedrijf of enige bedrijvigheid belang hebben, anders dan als houder van aandelen in, of obligaties van naamloze of commanditaire vennootschappen waarin de Staat niet deelneemt.

5. De Administrateur-Generaal kan bij resolutie, op voordracht van de Minister, na daartoe strekkend voorstel van het College van Beheer worden geschorst of ontslagen. Tenzij buitengewone omstandigheden zulks onmogelijk maken, wordt de Administrateur-Generaal door de Minister gehoord, alvorens de resolutie tot zijn schorsing of ontslag wordt bekrachtigd.

Het personeel van het Bureau **Artikel 19**

1. Het personeel van het Bureau wordt door de Administrateur-Generaal aangesteld, bevorderd, geschorst en ontslagen.

2. Van het ontslag staat binnen dertig dagen te rekenen van de datum waarop het ontslag is ingegaan, beroep in geschrift open op het College van Beheer, dat binnen zestig dagen een met redenen omkleed besluit neemt over het ingestelde beroep. Het beroep heeft geen schorsende werking.

3. Het Bureau treft in overleg met de Minister een ouderdomsvoorziening voor het personeel.

Geheimhouding en voorkennis
Artikel 20

1. Een ieder die is betrokken bij de uitvoering van deze wet en daarbij kennis krijgt van, of de beschikking over, gegevens omtrent voorgenomen activiteiten of transacties met betrekking tot de Staatsschuld, van welke gegevens hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.
2. Het is ieder in lid 1 van dit artikel bedoelde persoon verboden handelingen te verrichten als gevolg waarvan hij of een ander enig voordeel trekt.
3. Overeenkomsten ontstaan uit een handelen met voorwetenschap als gevolg van overtreding van het bepaalde in lid 1 van dit artikel, zijn vernietigbaar.

College van Beheer
Artikel 21

1. Het College van Beheer bestaat uit drie leden. De Directeur van Financiën is ambtshalve lid en voorzitter. De overige leden worden bij resolutie op voordracht van de Minister benoemd voor een periode van drie jaren. De afgetreden leden zijn terstond opnieuw benoembaar.
2. De leden van het College van Beheer genieten ten laste van het Bureau een honorarium dat bij resolutie, op voordracht van de Minister, wordt vastgesteld.
3. Het College van Beheer vergadert eenmaal per kwartaal en voorts zo dikwijls als de voorzitter of een lid daartoe de wens te kennen geeft. De Administrateur-Generaal woont de vergaderingen van het College van Beheer bij. Hij heeft in de vergaderingen een raadgevende stem.
4. Het secretariaat van het College wordt gevoerd door het Bureau.

Taak en bevoegdheden van het College van Beheer

Artikel 22

1. Het College van Beheer ziet toe op het beheer en de taakuitoefening van het Bureau. Het College is bevoegd al die inlichtingen te vragen die het voor de uitoefening van zijn toezicht nodig acht. De Administrateur-Generaal is gehouden de gevraagde inlichtingen te verschaffen.
2. Eenmaal per kwartaal en voorts zo dikwijls het College de wens daartoe te kennen geeft, brengt de Administrateur-Generaal in een vergadering van het College verslag uit over de ontwikkelingen en het gevoerde beheer met betrekking tot de Staatsschuld.
3. Het College is bevoegd de Minister terzake van de ontwikkelingen met betrekking tot de Staatsschuld, uit eigen beweging van advies te dienen.
4. Het College kan bij reglement, met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet, nadere regels stellen nopens zijn taak en de uitoefening daarvan.

Jaarverslag van het Bureau

Artikel 23

1. De Administrateur-Generaal maakt jaarlijks vóór 1 juli een jaarverslag op van de verrichtingen van het Bureau in het voorafgaande boekjaar.
2. Het jaarverslag bevat onder meer:
 - een uiteenzetting van de ontwikkeling van de bruto Staatsschuld gedurende het verslagjaar;
 - een overzicht van de omvang en de samenstelling daarvan aan het einde van het verslagjaar en van tenminste de twee voorafgaande jaren;
 - een verkorte balans per 31 december van het boekjaar onder verslag, alsmede een verkorte winst- en verliesrekening over dat boekjaar.
3. Het College van Beheer keurt het jaarverslag goed.
4. De Administrateur-Generaal doet aan de Hoge Colleges van Staat een exemplaar van het goedgekeurde verslag toekomen. Het jaarverslag wordt door de Administrateur-Generaal openbaar gemaakt.

Jaarrekening van het Bureau

Artikel 24

1. De Administrateur-Generaal maakt jaarlijks vóór 1 juli de jaarrekening van het Bureau betreffende het voorafgaande boekjaar op.

2. De jaarrekening omvat onder meer:

- de balans per 31 december en de winst- en verliesrekening over het boekjaar;
- van zowel de balans als de winst- en verliesrekening de nodige toelichtingen;
- een volledige comptabele verantwoording van het gevoerde beheer van de Staatsschuld door het Bureau.

3. Het College van Beheer is bevoegd zich ter beoordeling van de jaarrekening te laten bijstaan door een comptabel deskundige. Het College van Beheer stelt de balans per 31 december en de winst- en verliesrekening over het boekjaar vast. Tenzij de jaarrekening bevonden is niet in overeenstemming te zijn met de bepalingen van deze wet, strekt de aldus vastgestelde balans en winst- en verliesrekening de Administrateur-Generaal tot volledige kwijting.

4. Indien het College bedenkingen heeft terzake van de opgemaakte jaarrekening, brengt het deze schriftelijk ter kennis van de Administrateur-Generaal. Kunnen de bedenkingen niet door onderling overleg van het College en de Administrateur-Generaal worden opgelost, dan wordt een beslissing terzake door de Minister genomen.

5. De Administrateur-Generaal doet aan de Minister en aan de Rekenkamer van Suriname een exemplaar van de goedgekeurde jaarrekening toekomen.

Strafbepalingen

Artikel 25

1. Opzettelijke overtreding van het bepaalde in de artikelen 4 lid 1, 5 lid 2, 12 lid 1 en 20 leden 1 en 2 van deze wet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren en geldboete van ten hoogste Sf. 2.000.000.000,- (Twee miljard gulden).

2. Niet-opzettelijke overtreding van het bepaalde in de artikelen 4 lid 1, 5 lid 2, 12 lid 1 en 20 leden 1 en 2 van deze wet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en geldboete van ten hoogste Sf. 1.000.000.000,- (Eén miljard gulden)

3. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden aangemerkt als misdrijven.

4. Iedere strafoplegging volgens deze wet bevat tevens de ontzetting voor ten minste tien jaren van elk der navolgende rechten:

- a. het bekleden van ambten of van bepaalde ambten;
- b. het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen voor de volksvertegenwoordigende organen.

5. Indien toepasselijk bevat iedere strafoplegging tevens de ontneming van de waarde der zaken of de zaken zelve die geheel of gedeeltelijk door middel van de feiten strafbaar gesteld in deze wet, zijn verkregen. Gelijke toepassing vindt plaats ten aanzien van het geldelijk voordeel hetwelk de schuldige of een ander is toegefallen.

Gewezen bewindslieden Artikel 26

De bepalingen van deze wet zijn tevens van toepassing op de gewezen Minister en gewezen bewindslieden.

Vervolging en verjaring Artikel 27

1. Het onderzoek voorafgaand aan de vervolging en de vervolging zelve van Ministers en gewezen bewindslieden vinden plaats overeenkomstig het bepaalde in de Wet In Staat van Beschuldigingstelling Politieke Ambtsdragers (S.B. 2001 no. 72) en het wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1989 no. 100)

2. Het recht tot vervolging uit kracht van deze wet verjaart door een tijdsverloop van zes jaren.

3. De termijn van verjaring vangt aan op de dag waarop ten aanzien van de Minister of gewezen bewindsman of bewindsvrouwe een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit als bij deze wet bedoeld is gerezen zoals omschreven in artikel 19 lid 1 van het Wetboek van Strafvordering.

4. Stuiting der verjaring geschiedt overeenkomstig het bepaalde in artikel 98 van het Wetboek van Strafrecht.

Overgangsbepalingen

Artikel 28

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet wordt de bruto Staatsschuld bij staatsbesluit nader vastgesteld uitgaande van de bruto Staatsschuld per 15 november 2000, op hele guldens afgerond, gesteld op totaal Sf 1.134.545.203.929 (een biljoen eenhonderd vier en dertig miljard vijfhonderd vijf en veertig miljoen tweehonderd drie duizend negenhonderd negen en twintig gulden Surinaams courant).

De samenstellende componenten van deze schuld per 15 november 2000 zijn:

- a, bruto binnenlandse Staatsschuld ter grootte van Sf 436.572.187.683 (vierhonderd zes en dertig miljard vijfhonderd twee en zeventig miljoen eenhonderd zeven en tachtig duizend zeshonderd drie en tachtig gulden Surinaams courant);
- b. bruto buitenlandse Staatsschuld ter grootte van Sf 697.973.016.246 (zeshonderd zeven en negentig miljard negenhonderd drie en zeventig miljoen zestien duizend tweehonderd zes en veertig gulden Surinaams courant.).

2. Bij de inwerkingtreding van deze wet zijn de toepasselijke obligoplafonds reeds substantieel overschreden. Ten aanzien van deze overschrijdingen zal de Minister een beleidstraject uitzetten waarlangs gedurende ten hoogste vijf jaren, te rekenen van 1 januari 2002, alle schuldverplichtingen van de Staat onder de toepasselijke obligoplafonds worden gebracht.

3. Ter overbrugging van de in het vorig lid bedoelde termijn van ten hoogste vijf jaren, wordt de Minister in afwijking van de beperkende bepaling in artikel 4 lid 1, bij deze wet gemachtigd om nieuwe geldelijke schuldverplichtingen, zowel binnenlandse als buitenlandse ten laste van de Staat te vestigen tot een gezamenlijk bedrag van ten hoogste Sf 250.000.000.000 (tweehonderd vijftig miljard gulden Surinaams courant), waarborgverplichtingen daarin begrepen, strekkende deze machtiging voor zoveel nodig om te kunnen voorzien in de financieringsbehoeften van de Staat gedurende de tijd dat de toepasselijke obligoplafonds nog overschreden zijn. Op geldelikeschuldverplichtingen en waarborgverplichtingen die ná de inwerkingtreding van deze wet gevestigd worden krachtens deze machtiging, zijn de artikelen 5 lid 2 en 25 leden 1 en 2 niet van toepassing.

4. Een nieuwe schuldverplichting die ter aflossing strekt van een bestaande schuldverplichting, komt niet in mindering van het

toegewezen bedrag aan financieringsruimte in lid 3 van dit artikel, voor zover die nieuwe schuldverplichting niet leidt tot toename van de totale omvang van de bruto Staatsschuld.

5. De in dit artikel aan de Minister gegeven machtiging vervalt van rechtswege wanneer één van de hieronder vermelde oorzaken zich voltrekt, onverschillig welke zich het eerste voordoet:

- a.** de overschrijding van de obligoplafonds is opgeheven;
- b.** het toegewezen bedrag in lid ~ 3 van dit artikel is volledig gerealiseerd;
- c.** de termijn van vijf jaren bedoeld in de leden 2 en 3 van dit artikel is verstreken.

6. Zodra op enig tijdstip binnen de gestelde termijn van vijf jaren bedoeld bij de leden 2 en 3 van dit artikel, de overschrijding van één der obligoplafonds is opgeheven terwijl de beide andere obligoplafonds nog overschreden zijn, worden de artikelen 4 lid 1 en 5 lid 2 vanaf dat tijdstip onverkort van toepassing op het obligoplafond dat niet meer overschreden is en op de daaronder vallende component van de Staatsschuld.

7. Ter vaststelling of een obligoplafond overschreden is worden de krachtens dit artikel gevestigde nieuwe geldelijke schuldverplichtingen en waarborgverplichtingen meegerekend.

Delegatie Artikel 29

Onverminderd de bepalingen van deze wet, waarin een staatsbesluit is voorgeschreven, kunnen omtrent de in deze wet geregelde onderwerpen nadere regels bij of krachtens staatsbesluit worden vastgesteld.

Slotbepalingen Artikel 30

Bij de inwerkingtreding van deze wet vervalt:

- a.** de "Leningenwet 1971" (G.B.1971 No.147, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.1998 No.28);
- b.** artikel 2 van de wet van 23 februari 1996, houdende nadere regels betreffende de overgang van het multi-pele wisselkoerssysteem op dat van een uniforme wisselkoers (S.B.1996 No. 11);
- c.** het staatsbesluit van 10 september 1996, Besluit Partiële Compensatie Wisselkoersverliezen (S.B.1996 No.45).

**Afkondiging en inwerkingtreding
Artikel 31**

1. Deze wet kan worden aangehaald als "Wet op de Staatsschuld".
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 19e maart 2002.

R.R.VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste april 2002. De Minister van
Binnenlandse Zaken,

U.JOELLA- SEWNUNDUN.

WET van 19 maart 2002, houdende bepalingen inzake het vestigen, het delgen en het beheer van schuldverplichtingen ten laste van de Staat. ("Wet op de Staatsschuld").

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

Bij de aantreding van de huidige Regering was het gebrek aan kennis omtrent de juiste omvang en samenstelling van de Staatsschuld één van de vele markante punten, die werden geconstateerd in de chaotische toestand waarin de financiële administratie van het Land verkeerde.

De recente plaatsing van Suriname op "credit watch" met "negative outlook" door het gezaghebbende ratingagentschap Standard & Poors vormt hier een treffend bewijs van. Geconstateerd is dat in vele gevallen aangegane schuldverplichtingen niet werden geregistreerd in de administratie en bij de Rekenkamer van Suriname.

Het na de verkiezingen gehouden in mei 2000 nog aangaan van buitenlandse leningen ten bedrage van USD 70 miljoen, voornamelijk ter besteding aan uitkeringen aan particulieren hier te lande, getuigt van de kennelijke veronderstelling dat wettelijke sancties niet zullen worden

toegepast op zulk handelen.

Het was noodzakelijk een commissie in het leven te roepen, die een inventarisatie van de totale Staatsschuld moest maken, in al haar samenstellende delen en' verschijningsvormen, onderverdeeld naar binnenlandse en buitenlandse schuld alsmede vaste en vlottende schuld, inclusief afgegeven Staatsgaranties (zie instellingsbeschikking van de Minister van Financiën d.d. 20 november 2000 La. F. no. 9428). De Commissie heeft op 23 maart 2001 een gedetailleerd rapport uitgebracht. Daarin zijn naast het uitgebreide cijfermateriaal tevens waardevolle adviezen gegeven omtrent de begrotingsinrichting, de verbetering van de kwaliteit van de overheidsafdelingen en instellingen, die belast zijn met begrotingsopstelling en de financiële administratie.

Aan de commissie is niet gevraagd te adviseren omtrent de afbouw van de Staatsschuld. Niettemin heeft zij gewezen op de noodzaak de Staatsschuld te relateren aan macro-economische grootheden.

In het voorliggende ontwerp zijn alvast een aantal van de adviezen van de commissie verwerkt. Er wordt een dwingende verplichting gelegd om binnen een periode van vijf jaar de Staatsschuld te brengen naar een niveau van 60% van het Bruto Binnenlands Product (BBP). Tevens zijn er bepalingen opgenomen, die impliciet rekening houden met de groei van het jaarlijks begrotingstekort in relatie tot de groei van de economie, i.c. de groei van het BBP. Ook zijn er strafbepalingen opgenomen voor het geval dat bewindslieden zich niet houden aan de bepalingen van deze wet. Met deze wet wordt tevens goedgekeurd, de instelling van een Bureau voor de Staatsschuld teneinde het beheer van de Staatsschuld te professionaliseren.

Kortom deze wet beoogt:

- te voorkomen dat in de toekomst onduidelijkheid ontstaat omtrent de omvang en de samenstelling van de Staatsschuld;
- te voorkomen dat bewindslieden schulden aangaan, die niet bij wet zijn gedekt;
- te voorkomen dat schulden worden aangegaan, die geheim worden gehouden;
- te voorkomen dat schulden worden aangegaan tegen slechte voorwaarden;
- de omvang en de samenstelling van de Staatsschuld te binden aan normen, die verband houden met de mogelijkheden die de economie biedt;
- sancties te leggen op overtreding van de hier bepaalde rechtsregels;
- bewindslieden te dwingen tot ordelijke begrotingsdiscipline en rapportage aan de controle-organen;
- instelling van een Bureau voor de Staatsschuld met verplichte, regelmatige publicatie van de cijfers.

Het zal een immense taak zijn om de Staatsschuld, die eind 1996 circa 69,0 miljard gulden Surinaams courant bedroeg en in de periode daarna is gestegen tot circa 1.085,0 miljard gulden Surinaams courant op 15 november 2000, derhalve een toename van 1472,5%, naar de richtlijnen van deze wet te reduceren. Dat zal extra zware offers vragen van de gehele natie, daar de explosief gegroeide Staatsschuld voornamelijk consumptief is aangewend. Immers ontbreekt bij deze aanwending de impuls de terugbetalingscapaciteit te genereren. Deze Regering en het volk dragen nu de lasten daarvan, omdat middelen voor schuldsanering moeten worden bestemd die anders hadden kunnen worden besteed aan urgente zaken, die de toename van de economische groei ten goede zouden kunnen komen.

Een volwassen democratie bestaat bij de gratie van openheid. Dat betekent openbaarheid van de stand van de Staatsschuld. Het mag nooit meer gebeuren dat willekeurige opvattingen van regeerders bepalen wat bekend wordt gemaakt en wat niet. Het gaat uiteindelijk om publieke middelen, die daarom niet geheim mogen zijn. Deze wet wil uitvoering geven aan het bepaalde in artikel 154 lid 4 van onze Grondwet.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Dit artikel brengt de indeling van de Staatsschuld tot stand naar een tweetal criteria, eerstens het domicilielcriterium en tweedens het resterende looptijd criterium. Aan de hand van het domicilielcriterium wordt de Staatsschuld onderscheiden in binnenlandse en buitenlandse Staatsschuld. Aan de hand van het resterende looptijd criterium worden zowel de binnenlandse als de buitenlandse Staatsschuld weer onderscheiden in vlottende en vaste Staatsschuld. De totale Staatsschuld is gelijk aan de som van de binnenlandse en de buitenlandse Staatsschuld. De som van de vlottende en de vaste Staatsschuld levert eveneens de totale Staatsschuld op.

Een verdere onderscheiding zou gemaakt kunnen worden naar de opbouw van de bruto Staatsschuld, bijvoorbeeld in openbare schuld en onderhandse schuld. Deze onderscheiding is niet in de wet opgenomen, maar dat verhindert niet dat de Minister en het Bureau deze onderscheiding wel beleidsmatig kunnen hanteren. In dit verband wordt verwezen naar artikel 8 lid 3, waar het aan de Minister wordt overgelaten nieuwe rubrieken in de publicatie van de Staatsschuld op te nemen. Daaronder zou, wanneer daartoe aanleiding bestaat, zeer wel een onderscheiding in openbare schuld en onderhandse schuld kunnen passen.

Artikel 3

Krachtens dit artikel gelden obligoplafonds die dwingend de nominale waarde aangeven welke de bruto Staatsschuld maximaal mag aannemen. Het gaat om plafondwaarden die niet dan bij wet overschreden mogen worden. Er is voorzien in een plafond voor de bruto binnenlandse schuld en een plafond voor de bruto buitenlandse schuld. De beide plafonds tezamen geven het obligoplafond voor de totale bruto Staatsschuld.

Tussen de plafonds vindt er geen compensatie van ruimte plaats. Een overschrijding van het ene plafond kan dus niet worden gecompenseerd met een onderschrijding van het andere obligoplafond.

Bij het bepalen van de hoogte van het plafond voor de totale bruto Staatsschuld is er aansluiting gezocht bij de convergentiecriteria van het Verdrag van Maastricht, meer speciaal bij het stabiliteits- en groeipact. De schuldquote van de bruto Staatsschuld mag volgens die criteria voor de lidlanden niet hoger zijn dan 60 procent van hun nominaal bruto binnenlands product tegen marktprijzen, kortweg BBP. Dit percentage wordt tegenwoordig vrij algemeen als toetsingsnorm gehanteerd.

Ook in deze wet is een schuldquote van 60 procent opgenomen als obligoplafond voor de totale bruto Staatsschuld van Suriname. Voor Suriname zal het percentage worden toegepast op het nominaal BBP van het meest recente kalenderjaar waarvoor het als zodanig is vastgesteld door het Algemeen Bureau voor de Statistiek. De waarschijnlijkheid dat ongunstige ontwikkelingen zullen resulteren in een negatieve groei van het nominaal BBP gedurende meerdere jaren achtereen, wordt niet erg groot ingeschat. Mocht die omstandigheid zich inderdaad voordoen, dan zal bij wet een incidentele voorziening terzake getroffen dienen te worden naar de dan prevalerende omstandigheden. Het percentage van 15 voor het binnenlandse obligoplafond is zo gekozen dat, enerzijds de Staat in een toelaatbare mate in eigen land zijn financieringsbehoeften kan dekken, anderzijds vermeden wordt dat de binnenlandse kredietverlening aan de particuliere sectoren wordt beknot doordat beroep van de Staat op binnenlandse financiering een te grote proportie gaat uitmaken. Dat zou stagnerend werken op de economische groei. Naast overwegingen van veelal budgettaire aard, zal de Staat consideraties van monetaire aard en van schuldpolitieke aard betrekken bij het te voeren beleid. Daartoe zullen ook aspecten behoren betreffende de structuur van de financiële sector, zoals het Verdrag van Maastricht, meer speciaal bij het stabiliteits- en groeipact. De schuldquote van de bruto Staatsschuld mag volgens die criteria voor de lidlanden niet hoger zijn dan 60 procent van hun nominaal bruto binnenlands product tegen marktprijzen, kortweg BBP. Dit percentage wordt tegenwoordig vrij algemeen als toetsingsnorm gehanteerd.

Ook in deze wet is een schuldquote van 60 procent opgenomen als obligoplafond voor de totale bruto Staatsschuld van Suriname. Voor Suriname zal het percentage worden toegepast op het nominaal BBP van

het meest recente kalenderjaar waarvoor het als zodanig is vastgesteld door het Algemeen Bureau voor de Statistiek. De waarschijnlijkheid dat ongunstige ontwikkelingen zullen resulteren in een negatieve groei van het nominaal BBP gedurende meerdere jaren achtereen, wordt niet erg groot ingeschat. Mocht die omstandigheid zich inderdaad voordoen, dan zal bij wet een incidentele voorziening terzake getroffen dienen te worden naar de dan prevalerende omstandigheden. Het percentage van 15 voor het binnenlandse obligoplafond is zo gekozen dat, enerzijds de Staat in een toelaatbare mate in eigen land zijn financieringsbehoeften kan dekken, anderzijds vermeden wordt dat de binnenlandse kredietverlening aan de particuliere sectoren wordt beknot doordat beroep van de Staat op binnenlandse financiering een te grote proportie gaat uitmaken. Dat zou stagnerend werken op de economische groei. Naast overwegingen van veelal budgettaire aard, zal de Staat consideraties van monetaire aard en van schuldpolitieke aard betrekken bij het te voeren beleid. Daartoe zullen ook aspecten behoren betreffende de structuur van de financiële sector, zoals bijvoorbeeld het tot ontwikkeling komen van een binnenlandse effectenmarkt.

Een typische consequentie naar de aard van de buitenlandse schuld is dat jaarlijks een gedeelte van het bruto binnenlands product van ons land moet worden afgestaan om de rentelast aan het buitenland te voldoen. De aflossingen op de buitenlandse schuld veroorzaken daarnaast een uitstroom van kapitaal op onze betalingsbalans, welke in beginsel ten laste van onze deviezenverdiensten en/of onze goud- en deviezenreserves gaat.

Artikel 4

Dit artikel geeft aan de Minister van Financiën -en aan hem alleende bevoegdheid om binnen de strakke restricties van de obligoplafonds, de Staat aan geldelijke schuldverplichtingen en waarborgverplichtingen te verbinden. Buiten de obligoplafonds strekt de bevoegdheid van de Minister zich niet uit, tenzij overeenkomstig artikel 3 lid 5 bij wet goedkeuring daartoe is verleend. Overeenkomsten in strijd met deze bepalingen zijn van rechtswege nietig. De schuldverplichtingen mogen uitsluitend in geschrifte worden aangegaan. Deze bepaling hangt samen met het registratievoorschrift van dwingende aard bij artikel 6 lid 1. Mondelinge schuldtransacties zijn volstrekt uitgesloten. In het algemeen strekt het aangaan van Staatsschuld ter voorziening in de financieringsbehoefte van de Staat. Deze behoefte valt in twee delen uiteen. Ten eerste, de behoefte om het financieringstekort van de Staat te dekken, dat is het verschil tussen de uitgaven en de ontvangsten op de Staatsbegroting. Ten tweede, de behoefte om eerder gevestigde schulden af te lossen aan het einde van hun looptijd of bij het verschijnen van de aflossingstermijnen. Er is tevens voorzien in de mogelijkheid van vervroegde aflossing. Deze voorziening ziet vooral naar een verlichting

van de rentelast door lager rentende schuld aan te gaan om hoger rentende schuld af te lossen.

Artikel 5

Het dwingende karakter van deze wet wordt in dit artikel benadrukt door de nietigheid van rechtswege van handelingen in strijd met vigerende wettelijke voorschriften, meer in het bijzonder die van comptabele en van rekenplichtige aard. Als consequentie wordt hieraan voor de Minister verbonden, de aansprakelijkstelling en de strafdreiging.

Artikel 6

Zorgvuldigheid en transparantie lopen als een rode draad door dit artikel heen.

De bepaling in lid 1 is eveneens van dwingende aard en stemt overeen met het voorschrift in artikel 35 van de Wet Rekenkamer van Suriname (G.B.1953 No.26).

Teneinde het risico te ondervangen dat een overeenkomst van rechtswege als nietig wordt aangemerkt vanwege het niet hebben voldaan aan het dwingende registratievoorschrift, geeft lid 3 van dit artikel de belanghebbende contractpartij de bevoegdheid om het initiatief te nemen en zelf de registratie te verzoeken. De voorwaarden voor de registratie, alsook de registratie zelve, zijn ook dan van overeenkomstige toepassing als bij lid 1 van dit artikel gesteld. De Rekenkamer registreert pas nadat de Minister van Financiën de stukken door tussenkomst van de Administrateur-Generaal ter registratie heeft doen aanbieden.

Artikel 7

In dit artikel wordt de Minister van Financiën ten aanzien van nieuwe schuldverplichtingen en waarborgverplichtingen, voor zover luidende in vreemde valuta, een specifieke rapportageverplichting opgelegd aan de Rekenkamer van Suriname, ter verdere doorgeleiding aan De Nationale Assemblée. Het gaat hierbij om het doorzichtig maken van het doorstromen van de valutamiddelen die op schuldtitel zijn verkregen. Hier is aan de orde dat de aanwending en de bestemming van die middelen gedetailleerd gespecificeerd dienen te worden aangegeven. De rapportage strekt tot controle achteraf. Voor schuldverplichtingen luidende in Surinaamse munt wordt volstaan met de jaarlijkse vastleggingen bij de Staatsbegroting, het jaarverslag en de jaarrekening van het Bureau.

Artikel 9

De bepalingen van dit artikel hebben tot oogmerk de integriteit en de zuiverheid van de Staatsschuld te bewaren, daarbij mogelijke vormen van corruptie, onrechtmatige voordeeltrekking en van ongerechtvaardigde verrijking tegen te gaan. Het artikel geeft bevoegdheden aan de Staat om zich langs gerechtelijke weg te bevrijden van schuldverplichtingen en waarborgverplichtingen die onbevoegdlijk ten laste van Hem zijn aangegaan, of waarvan bij het vestigen der verplichtingen de Minister onachtzaamheid, onvoorzichtigheid of nalatigheid kan worden verweten, dan wel dat hij op andere wijze zijn verantwoordelijkheden heeft verzaakt. Het recente verleden heeft geleerd dat een bepaling van deze strekking helaas niet meer mag ontbreken in onze wet. Aan de andere kant moet worden toegegeven dat een bepaling van deze strekking de rechtszekerheid ten aanzien van gesloten overeenkomsten met de Staat enigszins aantast. Immers een overigens formeel correct tot stand gekomen overeenkomst kan door de Staat worden aangevochten, op grond dat de Minister onachtzaam, onvoorzichtig of nalatig is geweest bij het sluiten van de overeenkomst of op andere wijze zijn verantwoordelijkheden heeft verzaakt. Hier ligt een schone taak voor de rechtsgeleerde raadsheren en raadvrouwen die veelal worden geraadpleegd door contract-sluitende partijen, om hun cliënten niet alleen op het bestaan van deze bepaling opmerkzaam te maken, maar ook om door hun adviezen bij te dragen aan het tegengaan van overeenkomsten waarbij onachtzaamheid, onvoorzichtigheid of nalatigheid onopgemerkt blijven tijdens het proces van 'due diligence' voorafgaand aan het sluiten van de overeenkomst.

Artikel 10

In globale zin worden voorschriften gegeven betreffende het delgen van geldelijke schuldverplichtingen ten laste van de Staat. De bevoegdheden in dit artikel aan de Minister gegeven strekken om hem in het kader van zijn budgettaire en schuldpolitieke beleid in staat te stellen de financieringslasten van de Staatsschuld naar omstandigheden te verlagen. In samenhang met de verwisselingsmogelijkheid van schuldbewijzen bij artikel 17 lid 3 kan langs deze weg een herstructurering van de Staatsschuld worden ondernomen. Een ander oogmerk van de schuldpolitiek van de Minister kan zijn de liquiditeit van de Staatsschuld te vergroten door illiquide stukken te laten omruilen in verhandelbare of beleenbare stukken.

Artikel 11

De verjaringstermijnen voor schatkistpapier en Staatsobligaties zijn overeenkomstig de bestaande wettelijke voorschriften (resp. G.B.1959 No.45 en S.B.1989 No.95). Voor andere vormen van schuldverplichtingen, zoals onderhandse leningen, rekeningcourant voorschotten, zijn de algemene verjaringstermijnen voor geldvorderingen van toepassing overeenkomstig het gemene burgerlijk recht.

Artikel 12

Dit artikel strekt tot vrijwaring van de Staat van schuldverplichtingen die op onjuiste of onvolledige gegevens, opgaven, documenten of producties zijn gegrond. De juiste en volledige gegevens, opgaven, documenten of producties moeten ertoe bijdragen dat openheid wordt verkregen omtrent de validiteit van de gevestigde schuldverplichtingen ten laste van de Staat. Is aan de eis van juistheid en volledigheid niet voldaan, dan heeft zulks onherroepelijk tot gevolg dat de Staat van rechtswege gevrijwaard is van de in samenhang daarmee gevestigde schuldverplichtingen. Bovendien kan strafvervolgning ingevolge artikel 25 leden 1 en 2 plaatsvinden.

Voor de toepassing van deze wet wordt onder "onvolledig" verstaan: het ontbreken van een belangrijk element van de werkelijkheid.

Artikel 13

De verhandelbaarheid van de schuldbewijzen moet de liquiditeit van de Staatsschuld ten goede komen. Het moet de Staatsschuld attractiever maken voor beleggers en het ontstaan van een effectenmarkt helpen bevorderen. Voornamelijk de openbare schuldtitels komen in aanmerking voor verhandeling. Naast verhandeling is ook beleenbaarheid van schuldbewijzen een middel om de liquiditeit te vergroten, zij het in iets mindere mate. In Suriname kennen wij nog niet de verhandelbaarheid van inschrijvingen in een rekeningenstelsel. De bepaling van die strekking in lid 2 van het artikel moet voorlopig meer gezien worden als te zijn geschreven met het oog op toekomstige ontwikkelingen.

Artikel 14

Het wordt thans doelmatig geacht in Suriname het beheer van de Staatsschuld aan een speciaal daarvoor in het leven te roepen lichaam op te dragen. Als zodanig wordt in dit artikel het Bureau voor de Staatsschuld ingesteld. Het Bureau krijgt de status van een rechtspersoon uit kracht van de wet; in het spraakgebruik een rechtspersoon "sui generis".

Het aanvangskapitaal van het Bureau komt ten laste van de begroting van het departement van Financiën, en wel in twee stortingen: de eerste in het dienstjaar waarin het Bureau wordt ingesteld, de tweede in het dienstjaar daaropvolgend. Het voornemen bestaat het aanvangskapitaal op Sf 300.000.000 (driehonderd miljoen gulden) te stellen. Insteede van de omvang van het kapitaal in de wet zelve vast te leggen, is ervoor gekozen de grootte van het kapitaal bij Staatsbesluit te doen bepalen. Dit is gedaan uit de overweging dat indien in de toekomst wijziging van het bedrag noodzakelijk blijkt, de lange procedure van wetswijziging in formele zin niet behoeft te worden doorlopen. Voor de instandhouding van het Bureau wordt in lid 3 voorzien in de middelen waarover het Bureau kan beschikken.

Artikel 15

Het Bureau wordt onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Financiën belast met een veelomvattende zwaarwichtige taak, welke zowel beleidsvormende als beleidsuitvoerende en beleidsverantwoordende elementen bevat.

De opsomming onder de letters a t/m i geeft het werkerrein van het Bureau aan. Het onder letter f vermelde taakonderdeel betreffende het houden van schuldregisters en rekeningenstelsels is vooralsnog op de toekomst gericht.

Uiteraard rust op het Bureau de verantwoordelijkheid voor een richtige en professionele taakuitoefening.

Het hoofddoel van het Bureau kan worden omschreven als het efficiënt beheer van de Staatsschuld. Dat houdt voornamelijk in: dat onder zich wijzigende omstandigheden, voortdurend gestreefd moet worden naar een bevredigende structuur van de componenten van de Staatsschuld onder de respectieve obligoplafonds;

- dat de jaarlijkse rentelast en de aflossingsdruk afgestemd moeten zijn op de draagkracht van de Staatsbegroting;
- dat gestreefd wordt naar de verzekerde beschikbaarheid van financieringsmiddelen waarop ten titel van schuld beroep kan worden gedaan bij derden en van opnamemogelijkheid op de momenten wanneer opname nodig is, zulks voor de gewenste tijdsduur, tegen de voordeligst haalbare leningscondities en in de minst knellende juridische vorm;
- dat de kredietwaardigheid van de Staat wordt hoog gehouden door de tijdige en richtige voldoening van verschijnende rente en aflossingsverplichtingen, hetzij ten laste van de Staatsbegroting, hetzij ten laste van nieuw gevestigde Staatsschuld.

Wil het Bureau zijn taken naar behoren kunnen uitvoeren, dan zal het in financiële kringen een klinkende reputatie moeten opbouwen en in stand houden als een betrouwbare debiteur, die correct, volledig en prompt op

tijd zijn betalingsverplichtingen nakomt, zonder dat enige pressie of actie van de kant van de schuldeisers daarvoor nodig is.

Artikel 16

De adviesbevoegdheid is aan het Bureau gegeven om de Minister met raadgevingen bij te staan bij het voeren van de strategische schuldpolitiek van de Staat. Hierbij staat centraal, het openhouden van de toegang van de Staat tot de binnenlandse en buitenlandse vermogensmarkten. Bij het formuleren van geëxpliciteerde doelstellingen inzake de vormgeving en de collectiviteit van de schulden moet rekening gehouden worden met interne overwegingen en met externe factoren. Uit analyse van de financieringsbehoefte enerzijds en van het financieringsaanbod anderzijds, zal het Bureau moeten adviseren hoe deze het meest in het belang van de Staat op elkaar af te stemmen.

Artikel 17

De opsomming van de markttechnische karakteristieken van de schuldvormen in lid 1 van dit artikel is niet limitatief. De bepaling in lid 3 voorziet in de mogelijkheid van verwisseling van schuldbewijzen. Zou gestreefd worden naar herfinanciering of herstructurering van de Staatsschuld, dan kan een voorziening tot verwisseling node worden gemist. In combinatie met de bepaling bij artikel 10 lid 2 inzake vervroegde aflossing en inkoop van de eigen schuld, kan de mogelijkheid tot verwisseling bijdragen tot het naar omlaag brengen van de rentelast, of tot het synchroniseren van looptijden.

Artikel 18

Het bestuur van het Bureau wordt in handen gelegd van de Administrateur-Generaal van de Staatsschuld. Deze functionaris is naast de Minister een autoriteit op het gebied van de Staatsschuld. Zijn rechtspositie vindt in dit artikel mede haar grondslag. Teneinde de taak van de Bureau op professionele en verantwoorde wijze uit te oefenen, dienen hoge eisen voor benoembaarheid aan de Administrateur-Generaal te worden gesteld. Een profiel van eisen voor benoembaarheid zal minimaal als opleidings en ervaringsvereisten omvatten, een academisch gevormde persoon, bij voorkeur macro-econoom, die:

- adequate kennis en ervaring heeft opgedaan van de Openbare Financiën;
- integer is en een onberispelijke staat van dienst heeft;
- beschikt over een groot analytisch vermogen;
- beschikt over leidinggevende capaciteiten en goede intermenselijke contactuele eigenschappen;
- een sterke affiniteit heeft voor informatietechnologie en moderne

automatiseringsprocessen in de financiële sector;

- uitdagingen uit innovaties en veranderingsprocessen met een positieve instelling tegemoet treedt;
- in het algemene bankwezen ervaring heeft opgedaan in een leidinggevende positie.

Ter vermindering van belangenverstremgeling of belangentegenstelling mag de Administrateur-Generaal geen nevenfuncties bekleden, noch mag hij bij transacties van enig bedrijf betrokken zijn of belang hebben, direct of indirect.

Artikel 20

Het accent bij de geheimhoudingsplicht in dit artikel valt op datgene dat nog tot 'voornemens' behoort of nog in staat van voorbereiding verkeert. De geheimhoudingsplicht strekt om misbruik van voorkennis of voorwetenschap tegen te gaan. Onder de geheimhouding vallen dus onderwerpen waarover de besluitvorming nog niet is voltooid, althans waarvan de bekendmaking nog niet is vrijgegeven. Het zal veelal zo zijn dat in het kader van transparantie van het overheidshandelen, publicatie van de activiteiten en transacties van het Bureau juist geboden is. Maar wel pas nadat de fasen van voorbereiding en besluitvorming zijn doorlopen en voltooid. Manipulaties uit voorkennis of voorwetenschap zullen in rechte vernietigbaar zijn. Met de strafbaarstelling van het handelen uit voorwetenschap in artikel 25 leden 1 en 2 wordt beoogd een richtig verloop van zaken te bevorderen.

Artikel 21

Voor de leden van het College van Beheer moeten eisen van benoembaarheid in acht worden genomen van zodanige aard dat deze leden in staat geacht worden op het vereiste professionele niveau samen te werken met de Administrateur-Generaal en de taken van het College naar behoren uit te voeren. De leden moeten in staat zijn naar eigen inzicht zelfstandig te oordelen over ontwikkelingen en het gevoerde beheer met betrekking tot de Staatsschuld. Hierbij wordt gedacht aan personen die financieel georiënteerd zijn door hun opleiding en staat van dienst, zoals bijvoorbeeld personen uit het bankwezen, gewezen hoge financiële of comptabele functionarissen uit openbare dienst, financiële consultants, universiteitsdocenten. Ze moeten ervaring met de openbare financiën of in de financiële sector hebben opgedaan in een leidinggevende, adviserende of docerende functie. Teneinde in nauwe relatie met de Minister en het departement van Financiën te staan, wordt de Directeur van Financiën qualitate qua aangewezen als lid en voorzitter van het College van Beheer. Het wordt niet wenselijk geacht, behalve de Directeur van Financiën, nog andere actief dienende ambtenaren tot lid

van het College te benoemen.

Artikel 23

Het goedgekeurde jaarverslag van de Administrateur-Generaal zal het document zijn waarmee aan het grote publiek omstandig bekendheid wordt gegeven over de ontwikkelingen, de omvang en de samenstelling van de Staatsschuld.

Via dit document wordt de Staatsschuld voor iedere belangstellende doorzichtig, transparant gemaakt. Daarin moet worden aangegeven hoe de realisatie van het begrotingstekort en de groei dan wel de reductie van de Staatsschuld zich verhouden tot de doelstellingen die van tevoren voor de verslagperiode waren gesteld. Het verslag zal ook gewag maken van de nieuwe doelstellingen voor het begrotingstekort en de schuldontwikkeling van de daarna volgende verslagperiode. Het jaarverslag bevat tevens een verkorte versie van de balans en de winst en verliesrekening van het Bureau voor de Staatsschuld, zoals deze zijn goedgekeurd en vastgesteld over het jaar onder verslag.

Artikel 24

Naast het jaarverslag maakt de Administrateur-Generaal een jaarrekening op van het Bureau voor de Staatsschuld. Deze bestaat uit een balans, een winst- en verliesrekening en de nodige toelichtingen van beide, waarin onder meer wordt vermeld naar welke maatstaven de activa en passiva zijn gewaardeerd en welke de veranderingen zijn in de activa en passiva, met opgave van de oorzaken der veranderingen.

De jaarrekening moet aan twee voornamen eisen voldoen: ten eerste, de eis een getrouwe weergave te zijn van het gevoerde beheer van het Bureau; ten tweede, de eis in overeenstemming te zijn met de bepalingen van deze wet. Met de koppeling aan de bepalingen van deze wet wordt een uitbreiding gegeven aan de jaarrekening, in die zin dat expliciet een comptabele verantwoording van het gevoerde beheer van de Staatsschuld daaraan wordt toegevoegd. Met de incorporatie van deze verantwoording wordt beoogd dat het accountantsonderzoek zich ook over het beheer van de Staatsschuld uitstrekt, en wel zo dat er van jaar op jaar een betrouwbaar oordeel omtrent de grootte en de samenstelling van de Staatsschuld wordt gegeven.

De bevoegdheid tot goedkeuring en vaststelling van de jaarrekening en daarmee tot verlening van décharge van het gevoerde beheer, berust bij het College van Beheer. Het College moet aldus zijn beoordeling plaatsen in het licht van de vraag in hoeverre de jaarrekening inclusief de comptabele verantwoording van het beheer van de Staatsschuld, geacht wordt te voldoen aan de twee voornamen eisen. De situatie kan zich voordoen dat aan de eis van een getrouwe weergave van het gevoerde beheer is voldaan, maar niet aan de eis van overeenstemming met de

bepalingen van deze wet. Het, omgekeerde is ook niet ondenkbeeldig. Het College van Beheer moet in zo'n omstandigheid de mogelijkheid hebben de jaarrekening vast te stellen, zonder volledige kwijting te verlenen aan de Administrateur-Generaal. Van deze mogelijkheid kan het College van Beheer gebruik maken wanneer het overleg als bedoeld in lid 4 van dit artikel niet tot een bevredigende oplossing heeft geleid en de Minister vervolgens bij zijn beslissing terzake zich achter de bedenkingen van het College heeft gesteld. In tegenstelling tot het jaarverslag is de jaarrekening geen openbaar document. De verspreiding van de jaarrekening blijft daarom in eerste instantie beperkt tot de Minister en de Rekenkamer. Mocht echter ook bij andere organen of autoriteiten van de Staat behoefte bestaan kennis te nemen van de inhoud van de jaarrekening, dan staat het zowel de Minister als de Rekenkamer vrij ter voorziening in die behoefte beroep te doen op het Bureau.

Artikel 25

Vanwege de aard van de onderhavige wet, hebben de strafbepalingen voornamelijk bewindslieden en gewezen bewindslieden op het oog. Voor wat het strafbaar handelen uit hoofde van de artikelen 12 en 20 betreft, is het daarentegen waarschijnlijker dat het om andere personen dan bewindslieden of gewezen bewindslieden zal gaan. Op dit onderscheid tussen bewindslieden en niet-bewindslieden is de procedure van de vervolging afgestemd.

Het al dan niet aanwezig zijn van opzet is van groot belang voor het toepasselijke strafmaximum. Van opzet zal er tevens sprake zijn wanneer men zich willens en wetens heeft bloot gesteld aan de geenszins als denkbeeldig te verwaarlozen kans dat het betreffende strafbare feit werd gepleegd.- Is opzet niet bewezen doch blijkt eerder van een grove onachtzaamheid, onvoorzichtigheid of nalatigheid, dan kan worden veroordeeld voor de niet-opzettelijke variant. Afhankelijk van de opzettelijkheid of niet-opzettelijkheid van de overtreding - zijn de strafmaxima overeenkomstig de leden 1 en 2 van het artikel van toepassing. De ernst van de strafbare feiten brengt een diep geschonden vertrouwen met zich mee, dat gesteld was in de betreffende Minister of de gewezen bewindsman dan wel bewindsvrouwe. Deze schending rechtvaardigt de ontzetting van betrokkene van de rechten die betrekking hebben op zowel het actief als het passief kiesrecht, alsmede van het bekleden van ambten of van bepaalde ambten. Deze ontzettingen zullen bij iedere veroordeling deel uitmaken van de strafoplegging. Voorts is als strafbepaling naast en boven de reeds vermelde straffen opgenomen, de ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel dat een schuldige of een ander is toegevallen.

Artikel 26

De toepasselijk verklaring van deze wet op gewezen bewindslieden beoogt dat iedere Minister de kwaliteit van zijn functioneren met voldoende waarborgen zal inkleden.

Artikel 27

Als gevolg van de totstandkoming van de Wet In Staat van beschuldigingstelling Politieke Ambtsdragers (S.B. 2001 no. 72) worden de bepalingen van voormelde wet van toepassing verklaard op het onderzoek voorafgaande aan de vervolging en de vervolging zelve. De bepalingen uit het Wetboek van strafvordering vinden - waar nodig - gelijke toepassing.

Op grond van de thans geldende wettelijke regeling omtrent de ambtstermijn van 'de bewindslieden van vijf jaren, is een verjaringstermijn van zes jaren gehanteerd. Als aanvangstijd voor het ingaan van de verjaringstermijn is gekozen de dag waarop de Minister of gewezen bewindsman of bewindsvrouwe, overeenkomstig het bepaalde in artikel 19 lid 1 van het Wetboek van Strafvordering, als verdachte wordt aangemerkt.

Artikel 28

De overgangsregeling in dit artikel haakt aan, aan het Rapte de Commissie voor de Inventarisatie van de Staatsschuld, de dato 23 maart 2001. In het eerste lid worden de geïnventariseerde schulden van de Staat gelijk gesteld aan de bruto Staatsschuld per 15 november 2000. Het betreft de posten van de categorieën A en B op pagina 18 van het Rapport, welke posten een totaal uitmaken van Sf 1.134.545.203.929 en nader zijn gespecificeerd in de bijlagen 2.2 tot en met 2.8. Van dit bedrag heeft de Staat voor Sf 1.084.959.577.929 een eigen delgingsverplichting en bestaat Sf 49.585.626.000 uit gewaarborgde schuld op voet van afgegeven Staatsgaranties.

De geïnventariseerde schulden zullen conform artikel 15, letter b, door het Bureau voor de Staatsschuld worden verwerkt in de centrale administratie van de Staatsschuld. De Administrateur-Generaal kan bij de verwerking de door hem nodig geachte bescheiden vorderen.

Op pagina 18 van het Rapport van de Commissie is eveneens een collectiviteit van posten van de categorieën C en D opgenomen, die nader zijn gespecificeerd in de bijlagen 2.9 tot en met 2.12. Deze posten worden niet tot de Staatsschuld gerekend dan nadat hun rechtmatigheid geval voor geval in of buiten rechte is komen vast te staan.

Op de datum waarop deze wet in werking treedt gaan de geïnventariseerde schuldverplichtingen van de Staat de obligoplafonds

verre te boven die overeenkomstig artikel 3 gelden. De strikte naleving van de obligoplafonds brengt dan met zich mee dat reeds bij deze wet, een afwijking van het bepaalde bij de artikelen 4 lid 1 en 5 lid 2 moet worden toegestaan. Het is een vereiste van goed bestuur dat binnen het kader van wet en recht, ruimte geschapen wordt om de financieringsbehoeften van de Staat op een monetair verantwoorde wijze te dekken. Vanuit dit gezichtspunt wordt er in lid 3 van dit artikel een financieringsruimte van 250 miljard gulden Surinaams courant gecreëerd die, voor zoveel nodig, over de periode van ten hoogste vijf jaren moet dienen voor het aangaan van nieuwe schuldverplichtingen. Met "voor zoveel nodig" wordt bedoeld dat de financieringsruimte een maximum aangeeft dat niet noodzakelijkerwijs volledig hoeft te worden gerealiseerd. Van die ruimte mag slechts dat gedeelte worden aangesproken dat werkelijk nodig is.

Eenmaal gevestigd, worden de nieuwe schuldverplichtingen terstond meegerekend tot de binnenlandse dan wel de buitenlandse component van de Staatsschuld waar zij onder thuis horen. Op de schuldverplichtingen die gevestigd worden krachtens de machtiging bij deze wet gegeven, zijn de bepalingen op het overschrijden van een obligoplafond uiteraard niet van toepassing.

Artikel 30

Gebleken is dat het staatsbesluit van 10 september 1996 (S.B.1996 No.45) ter uitvoering van het bepaalde bij artikel 2 van de wet van 23 februari 1996, houdende nadere regels betreffende de overgang van het multiële wisselkoerssysteem op dat van een uniforme wisselkoers (S.B.1996 No.11) wel was uitgevaardigd en afgekondigd, maar niet in werking is getreden. Met voorbijgaan aan de bepalingen van dat staatsbesluit, waarvan de citeertitel luidt "Besluit Partiële Compensatie Wisselkoersverliezen", zijn er op grote schaal zogenoemde schulderkenningen gepleegd en betalingsregelingen met particulieren getroffen, die naar hun strekking en inhoud wezenlijk afwijken van de bedoelingen van de wet van 23 februari 1996 en van het staatsbesluit van 10 september 1996.

Dit onderwerp betreffende partiële compensatie van wisselkoersverliezen wordt thans beleidsmatig als afgesloten beschouwd. In dit opzicht wordt het advies van de Commissie Inventarisatie Staatsschuld tot intrekking van het staatsbesluit van 10 september 1996 overgenomen (vide haar Rapport van 23 maart 2001, Hoofdstuk IV.1.4 p. 35 t/m 46). Bijgevolg komt het staatsbesluit van 10 september 1996 te vervallen.

Paramaribo, 19 maart 2002.

R.R.VENETIAAN.